

Núm. de Protocol: 2000104/2017
Núm. de Rotlle: TSJA-0000056/2018

SENTÈNCIA 99-2018

PARTS:

Apel·lant: Sr. J.P.LC.
Representant: Sr. Ídem
Advocat: Sr. A.C.A.

Apel·lat: Sr. GOVERN D'ANDORRA
Representant: Sra. I. M. D. O.M.
Advocat: Sra. C.N.M.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET
M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, dinou d'octubre de dos mil divuit.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 2000104/2017.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles de 3 d'abril de 2018 va desestimar la demanda formulada pel Sr. J. P.C. contra el GOVERN, en què sol·licitava que s'anul·lés la resolució de 27 de setembre de 2017, que al seu torn va desestimar el recurs de reposició interposat contra la resolució de 21 de juny de 2017 de la Secretària d'Estat de Justícia i Interior, en virtut de la qual es va suspendre el permís de conduir del qual és titular l'agent, supeditant la seva restitució a un informe mèdic favorable per part dels serveis mèdics del Govern.

2.- L'agent ha formulat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència de la Batllia, en el qual afirma que s'ha produït una valoració errònia de la prova practicada. En la seva opinió, s'ha de donar prioritat a l'informe mèdic emès pel Dr. O.-M., en funció de la seva qualificació professional, així com a l'informe del Dr. O., que és el metge que sempre ha tractat l'interessat i, en conseqüència, millor el coneix.

3.- La representació del GOVERN s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi íntegrament la sentència apel·lada. Considera que, segons una reiterada jurisprudència, s'ha de considerar prevalents els informes mèdics emesos pels perits designats per l'òrgan jurisdiccional, atès el caràcter imparcial i contradictori d'aquest tipus de prova. En tot cas, entén que l'informe del Dr. O.-M. no descarta de forma absoluta l'existència del trastorn psíquic, sinó que es basa únicament en que no consten antecedents de violència física de l'interessat.

4.- En l'acte de la vista oral, les parts compareixents van exposar les consideracions que van considerar més adients a la defensa de llurs interessos.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La qüestió debatuda en aquest procés consisteix en determinar si l'agent disposa de les condicions requerides per ser titular d'un permís de conduir i, més en concret, si pateix la patologia prevista en l'article 131.8.4 del Codi de la Circulació, relativa als trastorns del control dels impulsos, que anul·la o impedeix l'obtenció o la renovació del permís.

Atès que es tracta d'una qüestió de fet, la resolució que s'adopti sobre aquest punt ha de fonamentar-se de manera especial en el contingut dels diferents informes mèdics que consten en les actuacions.

Mentre que la sentència apel·lada parteix de les conclusions dels dictàmens emesos pels facultatius del Servei de medicina legal i forense (folis 101-103 i 119-123), la part apel·lant considera que ha de prevaldre l'informe elaborat pel Dr. O.-M. (folis 62-64), així com els que van emetre els Drs. B. R. (folis 72-79) i O. L. (folis 66-71), el darrer dels quals va tractar el pacient.

Tercer.- La sentència de la Batllia es basa en la reiterada jurisprudència d'aquesta Sala, segons la qual s'han de considerar prevalents les conclusions dels informes emesos pels perits designats en el procés, atès el caràcter imparcial i contradictori d'aquest tipus de prova.

En el present cas, els dos informes pericials són coincidents en que l'interessat pateix un trastorn de control dels impulsos i que, en conseqüència, no es troba en condicions de conduir vehicles automòbils. De

fet, en les dues visites va fer diverses manifestacions en to amenaçant i en una d'elles va ser necessària la presència d'un agent de policia. També en les dues ocasions l'interessat va interrompre la visita i va marxar del despatx dels facultatius, mostrant una conducta impulsiva i hostil, com posen de relleu els informes.

En vista del contingut d'aquests dictàmens, resulta plenament ajustada a dret la conclusió a què arriba la sentència apel·lada, que considera que l'agent pateix un trastorn de control dels impulsos que resulta incardinable en l'article 131.8.4 del Codi de la Circulació.

Quart.- Els informes que fa valer la part apel·lant no són susceptibles de desvirtuar l'anterior conclusió.

D'una banda, l'informe del Dr. B. no és concloent sobre la qüestió litigiosa, ja que la seva finalitat era la de determinar si l'agent podia regir la seva persona i béns i va ser emès en el ja llunyà any 2014. En tot cas, aquest informe recull les conclusions del Dr. O. sobre la manca del control dels impulsos per part de l'interessat.

L'informe del Dr. O. també és de l'any 2014. És evident que el fet d'haver tractat el pacient fa que conegui amb detall la seva patologia i, en aquest sentit, és rellevant quan manifesta que: *"en l'aspecte de la personalitat es detecta una impulsivitat marcada i un caràcter explosiu, el que indica una manca de control d'impulsos evident"* i conclou que *"la personalitat de l'explorat no es pot considerar normal ja que presenta una manca de control d'impulsos patològica"*.

En darrer terme, l'informe del Dr. O.-M. no contradiu tampoc les anteriors conclusions. Recull que l'agent ha reaccionat, en situacions de frustració, amb irritabilitat i agressivitat verbal, encara que la manca d'antecedents de violència física el porta a afirmar que "en principi" descarta l'existència d'un trastorn explosiu intermitent. Tanmateix, la qualificació professional d'aquest facultatiu no desvirtua les conclusions dels informes pericials, que van constatar que l'interessat proferia manifestacions clarament amenaçadores respecte de la privació del permís de conduir.

En conseqüència, en una valoració conjunta dels informes que consten en les actuacions, i particularment dels dictàmens pericials, s'arriba a la conclusió de que el recurrent pateix un trastorn greu de control dels impulsos, que suposa un risc per a la seguretat viària, de manera que s'ha de desestimar el recurs d'apel·lació i confirmar la sentència impugnada.

Cinquè.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes d'aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa el Sr. J. P.L C. contra la sentència dictada el 3 d'abril de 2018 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es confirma íntegrament.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades en aquesta instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.